

*Ստորև այս նամակը բառացիօրէն կը
թարգմանենք լատինական ընագրէն:*

Ք «Յարգելի եղբօր, Յակոբ, Մեծ Հայքի
Պատրիարքին՝

ԿԶԵՄԷՍ ՊԱՊ Թ.

Յարգելի եղբայր, ողջոյն, եւայլն...
Կարդալով եղբայրութեանդ նամակը գրուած
մեր նախորդին, 12 Սեպտ. 1666ին, մեծ ու-
րախութիւն գգացինք տեսնելով անդ՝ թէ
այս Ս. Աթոռին Քահանայապետը իբրեւ
Կաթողիկէ Եկեղեցւոյ Գերագոյն Պետ, Ե-
րանելի Պետրոսի յաջորդ, ուղղափառ հօտին
Հովուապետ եւ Յիսուսի Քրիստոսի Փոխա-
նորդ կ'ընդունիս եւ բարեպաշտօրէն եւ խո-
նարհաբար կը պատուես. ինչ որ գիտեմք՝
թէ նաեւ ուրիշ անգամներ, մեր միեւնոյն
Նախորդին ժամանակ կատարեցիք: Սա-
կայն, յեղակարծօրէն անտարակոյս եւ նոյն-
քան սրտնեղութեամբ իրագեկ եղանք՝ թէ
տակաւին ճշմարտութեան կատարեալ գի-
տութիւնը չունիք, եւ կ'ընդունիք այն հին
սխալները, զորս դատապարտեցին Փլորեն-
տիոյ Տիեզերական ժողովը եւ անդ նաեւ
նոյնինքն Հայ Ազգը որքան բարեպաշտօրէն
նոյնքան յարատեւ համամտութեամբ. (կը
սխալիս) գոնէ այս կէտին մէջ, կարծելով
որ Պատարագի սրբազնասուրբ Զոհի ընթաց-
քին ջրախառն գինի պէտք չէ դրուի սկիհին
մէջ, եւ այս պատճառաւ պէտք է յանդիմա-
նել Բոլոնիա բնակող հայ արքեպիսկոպոսը,
որ հակառակ ձեր վարեմի սովորութեան
գայն ջրախառն կը դնէ եւ ըստ կարի հոգ կը